Lietas arhīva Nr. 1A-0294-20/2
ECLI:LV:RPPT:2020:0505.1A68029420.4.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā,
2020.gada 5.maijā

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas tiesnese Gunta Sokolova, izskatot rakstveidā SIA "TRANSPORENT" sūdzību par Valsts policijas Galvenās Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes 2020.gada 13.janvāra lēmumu Nr.20/3/3-180,

konstatēja:

2019.gada 27.novembrī sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols – lēmums Nr.CN00025085 par to, ka 2019.gada 7.novembrī plkst.16.44 Salaspils novadā, autoceļa Rīga-Daugavpils-Krāslava-Baltkrievijas robeža (Patarnieki) (A6) 23,8 km (virzienā uz Ogri) ar transportlīdzekli VW CRAFTER, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/ (tālāk tekstā arī- transportlīdzeklis), pārkāpta Autoceļu lietošanas nodevas likuma (tālāk tekstā-ALNL) 2.panta pirmā daļa.

Pārkāpums kvalificēts pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (tālāk tekstā arī- LAPK) 149.^{40} panta otrās daļas un par šo pārkāpumu Valsts policijas Galvenās Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes Satiksmes uzraudzības un koordinācijas biroju Fotoradaru nodaļa piemērojusi SIA "TRANSPORENT" naudas sods 500 *euro*.

SIA "TRANSPORENT" iesniedza sūdzību par šo protokolu-lēmumu.

Sūdzībā norādīts, ka Valsts policijas Galvenās Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes Satiksmes uzraudzības un koordinācijas biroju Fotoradaru nodaļa 2019.gada 5.novembrī jau pieņēma lēmumu Nr.CN00017572 par soda 500 *euro* uzlikšanu par to pašu pārkāpumu (par valsts autoceļa posma lietošanu, ja autoceļu lietošanas nodeva nav samaksāta). Šo protokolu –lēmumu sūdzības iesniedzēja neapstrīd.

Vērš uzmanību, ka vinjetes maksa par gadu sastāda 300 *euro*, bet uz sūdzības sastādīšanas brīdi ir saņemti 13 administratīvo pārkāpumu protokoli-lēmumi par vienu un to pašu pārkāpumu, katrs ar sodu 500 *euro*.

Atsaucoties uz Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta 2008.gada 14.aprīļa spriedumā lietā Nr.SKA-29/2008 izdarītajiem secinājumiem, atzīmē, ka nav pieļaujams, ka personai par vienu un to pašu pārkāpumu tiek piemēroti vairāki sodi.

Atkārtots naudas sods par vienu un to pašu pārkāpumu, kas tika izdarīts vienā un tajā pašā vietā, ar vienu un to pašu transportlīdzekli, neatbilst soda mērķim un pārkāpuma raksturam. Uzskata, ka ir pamats piemērot LAPK 21.panta pirmās daļas nosacījumus, atzīstot SIA "TRANSPORENT" administratīvo pārkāpumu, kas tika izdarīts pēc analoģiska pārkāpuma fiksācijas, par maznozīmīgu pārkāpumu, izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu un atbrīvot SIA "TRANSPORENT" no administratīvās atbildības par 2019.gada 17.oktobrī izdarīto administratīvo pārkāpumu, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu.

Savu pozīciju pamato ar Rīgas apgabaltiesas 2018.gada 8.jūnija spriedumu lietā Nr. 104AA-0160-18/9, ar ko tiesa atcēla 76 administratīvā pārkāpuma protokolus-lēmumus un atstāja spēkā tikai pirmo lēmumu.

Ar Valsts policijas Galvenās Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes (tālāk tekstā arī-iestāde) 2020.gada 13.janvāra lēmumu Nr.20/3/3-180 sūdzība noraidīta.

Lēmumā norādīts, ka ALNL 2.panta pirmā daļa paredz, ka nodevu maksā par šā likuma 1. pielikumā noteikto valsts galveno un reģionālo autoceļu posmu lietošanu (izņemot to šķērsošanu krustojumos un lietošanu apdzīvotās vietās, kuru robežas apzīmētas ar šā likuma 1.1 pielikumā noteiktajām ceļa zīmēm) ar šādiem kravas transportlīdzekļiem vai to sastāviem (turpmāk arī - transportlīdzeklis):

1)ar kravas transportlīdzekļiem, kuru pilna masa ir lielāka par 3000 kilogramiem;

2)ar kravas transportlīdzekļu sastāviem, kuru pilna masa ir lielāka par 3500 kilogramiem.

ALNL 1.pielikumā noteikts, ka par valsts galvenā autoceļa (A6) Rīga-Daugavpils-Krāslava-Baltkrievijas robeža (Patarnieki) lietošanu no 0,0 km līdz 306,5. km maksājama nodeva

LAPK 149.^{40}panta otrā paredz, ka par likumā noteiktā valsts autoceļa posma lietošanu, ja autoceļu lietošanas nodeva nav samaksāta, uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no simt astoņdesmit līdz trīssimt sešdesmit *euro*, bet pārvadātājam - no piecsimt līdz tūkstoš *euro*.

ALNL 9.^{1} panta otrā daļa paredz, ka par pārkāpumu, kas fiksēts ar tehniskajiem līdzekļiem, neapturot transportlīdzekli, šā panta pirmajā daļā minētajai personai uzliek minimālo naudas sodu, kāds par attiecīgo pārkāpumu pārvadātājam paredzēts LAPK.

Motivējot savu lēmumu, iestāde norādījusi, ka ALNL nodevas maksāšanas pārkāpumu var fiksēt ar Valsts policijas vai šā likuma 5.panta pirmajā daļā minēto institūciju, kuras administrē nodevu, rīcībā esošiem tehniskajiem līdzekļiem, neapturot transportlīdzekli. Kārtību, kādā izmanto tehniskos līdzekļus, nosaka Ministru kabinets.

Konkrētajā gadījumā pārkāpums fiksēts ar autoceļa lietošanas nodevas samaksas kontroles sistēmu TOLLCHECKER ROADSIDE Nr.GX019884. Sistēma reģistrē transportlīdzekļus, kuri brauc garām kontroles kolonnai, raksturlielumus, un salīdzina tos ar maksājumu datiem, proti, vai garām braucošajiem transportlīdzekļiem ir veikts maksājums par autoceļu lietošanas nodevu. Ja tā nav samaksāta, tiek piemērots administratīvais sods saskaņā ar ANLN 9.^{1}panta pirmo un otro daļu.

Ar sistēmu ir iegūts fotoattēls, kura fiksēts protokolā-lēmumā norādītais pārkāpums.

Atbilstoši transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā (tālāk tekstā-reģistrs) fiksētajai informācijai transportlīdzeklis ir kravas transporta furgons, kura pilna masa ir 3500 kg, līdz ar to par autoceļa, kur fiksēts pārkāpums, lietošanu ir maksājama nodeva.

Saskaņā ar ALNL 3.pantu nodevu maksā mehāniskā transportlīdzekļa īpašnieks, turētājs vai pārvadātājs Ministru kabineta noteiktajā kārtībā.

Transportlīdzekļa turētāja ir SIA "TRANSPORENT".

Ministru kabineta 2014.gada 26.maija noteikumu Nr.272 "Autoceļu lietošanas nodevas maksāšanas, iekasēšanas un administrēšanas kārtība"

2.punkts paredz, ka nodevas maksājumu veic pirms likuma 1. pielikumā noteiktā valsts galvenā vai reģionālā autoceļa posma (turpmāk – autoceļš) lietošanas uzsākšanas.

Autoceļu lietošanas nodevas samaksu apliecina ieraksts reģistrā.

No reģistra redzams, ka nodeva par transportlīdzekli maksāta par laiku no 2018.gada 20.augusta līdz 2019.gada 19.augustam un no 2019.gada 14.novembra līdz 2020.gada 13.novembrim.

No tā secināms, ka 2019.gada 7.novembrī plkst. 16.44 transportlīdzeklim nebija veikta autoceļu lietošanas nodevas apmaksa.

Atbildot uz sūdzībā norādīto, iestāde norāda, ka ir tiesīga pieņemt tikai tādu lēmumu, kas atbilst normatīvajam regulējumam. Saskaņā ar LAPK 149.^{40}panta otro daļu un ALNL 9.^{1}panta pirmo un otro daļu SIA "TRANSPORENT" ir piemērots minimālais naudas sods, kāds par attiecīgo pārkāpumu LAPK paredzēts pārvadātājam.

Izvērtējot konkrētās lietas apstākļus, iestāde secinājusi, ka uz to nav attiecināms LAPK 239.panta 8.punkts par lietvedības izbeigšanu administratīvā pārkāpuma lietā.

LAPK neparedz vairākus pārkāpumus atzīt par vienu pārkāpumu. LAPK 35.panta pirmā daļa paredz, ka gadījumā, ja viena persona ir izdarījusi divus vai vairāk administratīvos pārkāpumus, administratīvais sods tiek uzlikts par katru pārkāpumu atsevišķi.

Izskatāmajā lietā pārkāpumi nav konstatēti vienlaicīgi, par katru no tiem citā laikā ir ierosināta atsevišķa lietvedība, līdz ar to tie ir atsevišķi pārkāpumi, kas konstatēti atsevišķi un sodi par tiem uzliekami atsevišķi. Tas, ka tie izdarīti vienā vietā, pierāda, ka ar konkrēto transportlīdzekli vairākkārt ir izmantots konkrētā valsts galvenā autoceļa posms bez samaksātas autoceļu lietošanas nodevas.

Uz argumentu, ka minētie pārkāpumi satur viena un tā paša pārkāpuma pazīmes, iestāde norāda, ka nodevas maksājumu veic pirms autoceļa lietošanas uzsākšanas.

Minētā norma nosaka aizliegumu izmantot valsts galveno autoceļu posmus, ka nav veikta autoceļu lietošanas nodevas apmaksa. Abi sūdzībā minētie pārkāpumi ir fiksēti citā laikā, līdz ar to pierāda, ka konkrētais transportlīdzeklis atkārtoti ir izmantojis autoceļu bez nodevas apmaksas. Norādīts, ka sūdzībā minētie pārkāpumi nav vērtējami kā viens un tas pats pārkāpums, jo katrai autoceļa izmantošanas reizei ir pabeigtības raksturs ar to brīdi, kad transportlīdzeklis vairs neizmanto konkrēto autoceļa posmu, par kuru maksājama nodeva. Katru reizi no jauna izmantojot valsts galvenā autoceļa posmu bez samaksātas autoceļu lietošanas nodevas, tiek pārkāpts ALNL 2.pants un tiek izdarīts administratīvais pārkāpums, kāds paredzēts LAPK 149.^{40}panta otrajā daļā.

Iestāde norāda, ka konkrētajā lietā nav piemērojams un attiecināms Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta 2008.gada 14.aprīļa spriedumā lietā Nr.115036606 minētais, jo apstākļi abās lietās nav ne analogi, ne līdzīgi.

Attiecībā uz iespēju piemērot LAPK 21.panta pirmās daļas nosacījumus, iestāde norāda, ka šī panta otrā daļa paredz, ka ceļu satiksmē izdarīto administratīvo pārkāpumu, ja par to paredzētais naudas sods nepārsniedz četrdesmit *euro* un ja šis pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai, var atzīt par maznozīmīgu.

LAPK 149.40panta otrajā daļā paredzētais administratīvais pārkāpums ir izdarīts ceļu satiksmē. Sods par to pārsniedz 40 *euro*, līdz ar to nav pamata to atzīt par maznozīmīgu.

Iestāde norāda, ka konkrētajā lietā nav piemērojams un attiecināms Rīgas apgabaltiesas 2018.gada 8.jūnija spriedumu lietā Nr. 104AA-0160-18/9, jo tajā tiek runāts par Jūrmalas pilsētas domes saistošo noteikumu prasību neievērošanu, sakarā ar ko tika pieņemts lēmums saskaņā ar LAPK 21.panta pirmo daļu.

Norāda, ka LAPK 22.pants nosaka, ka administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

LAPK 9.panta pirmā daļa nosaka, ka par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība. Šī panta trešā daļa paredz, ka paaugstinātas bīstamības avota īpašnieka (valdītāja) administratīvās atbildības īpatnības var noteikt citos likumos.

Īpatnības administratīvo pārkāpumu lietās attiecībā uz pārkāpumiem, kas fiksēti ar tehniskiem līdzekļiem, neapturot transportlīdzekli, reglamentētas ALNL, kas salīdzinājumā ar LAPK, atzīstams par speciālo tiesību normu un tā nosaka soda uzlikšanas, sūdzības iesniegšanas un pieņemtā lēmuma pārsūdzēšanas procesuālo kārtību.

Oficiālo publikāciju un tiesiskās informācijas likuma 9.panta sestās daļas 2.punkts nosaka, ja konstatē pretrunu starp vienāda juridiska spēka vispārējo un speciālo tiesību normu, vispārējo tiesību normu piemēro tiktāl, ciktāl to neierobežo speciālā tiesību norma.

ALNL 9.^{1}panta piektajā daļā noteikts, ja pārkāpums fiksēts ar tehniskajiem līdzekļiem, neapturot transportlīdzekli, par to bez šā panta pirmajā daļā minētās personas klātbūtnes tiek sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols-lēmums.

Izvērtējot administratīvā pārkāpuma protokolu-lēmumu Nr.CN00025085, iestāde secinājusi, ka tas atbilst citētajai normai.

Iestāde norāda, ka pārkāpums ir pierādīts un sods uzlikts atbilstoši LAPK 149.^{40}panta otrās daļas sankcijai. Lietderības apsvērumu padziļināta izvērtēšana un iekļaušana lēmumā nav mērķtiecīga, jo uzlikts ir minimālais sods un to nav iespējams mīkstināt.

SIA "TRANSPORENT" iesniedza tiesā sūdzību par iestādes lēmumu.

Sūdzībā norādīts, ka ir pārkāpts dubultās sodīšanas aizlieguma princips. SIA "TRANSPORENT" transportlīdzeklim ir konstatēti 13 pārkāpumi, par katru no tiem ir piemērots naudas sods 500 *euro*, kopā 6500 *euro*. Pārkāpumi ir konstatēti par vieniem un tiem pašiem tiesiskajiem un faktiskajiem apstākļiem.

Sūdzības iesniedzēja nepiekrīt iestādes viedoklim, ka LAPK neparedz vairākus pārkāpumus atzīt par vienu pārkāpumu, jo LAPK 37.panta pirmajā daļā ir norāde uz ilgstošu pārkāpumu. Kaut arī LAPK nav sīkāks ilgstoša pārkāpuma skaidrojums, vispārzināms ir fakts, ka administratīvo pārkāpumu process ir "mazais" kriminālprocess un tādēļ tajā ir piemērojami krimināltiesiskie principi.

Krimināllikuma 23.panta ceturtā daļa paredz, ka atsevišķs ilgstošs noziedzīgs nodarījums ir nepārtraukta viena noziedzīga nodarījuma sastāva realizēšana (darbība vai bezdarbība), kas saistīta ar tai sekojošu ilgstošu to pienākumu neizpildīšanu, kurus likums ar krimināvajāšanas piedraudējumu uzlicis vainīgajai personai. Tātad pārkāpums ilgst visu laiku, kamēr persona nepilda tai uzliktu pienākumu.

LAPK 149.^{40}panta otrajā daļā paredzētais administratīvais pārkāpums ir par noteikta pienākuma nepildīšanu. Tādēļ visi pārkāpumi par autoceļa lietošanu, nesamaksājot nodevu, uzskatāmi par ilgstošu nepārtrauktu pārkāpumu, kas sastāv no vairākām epizodēm, un nav pieļaujams, ka persona tiek sodīta par vienu pārkāpumu vairākas reizes.

Sūdzības iesniedzēja, atsaucoties uz Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta 2010.gada 22.novembra spriedumu lietā Nr.SKA-428/210 un Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta 2008.gada 14.aprīļa spriedumu lietā Nr.SKA-29/2008, norāda, ka šajā lietā ir pieļauts dubultās sodīšanas aizliegums un nav pieļaujams, ka personai par vienu un to pašu pārkāpumu tiek piemēroti vairāki galīga rakstura sodi.

Sūdzības iesniedzēja uzskata, ka piemērotais sods pārkāpj samērīguma principu, atsaucoties uz Satversmes tiesas 2001.gada 5.decembra spriedumu lietā Nr. 2001-07-1003, kur secināts, ja ir aizskartas personai Satversmē noteiktās pamattiesības, šī persona ir tiesīga vērsties tiesā, atsaucoties tieši uz attiecīgo Satversmes normu.

Norāda, ka Satversmes tiesa 2018.gada 14.decembra spriedumā lietā Nr. 2018-09-0103 atzinusi ka Satversmes 1.pants ietver sevī arī samērīguma principu. Satversmes tiesa norādījusi, ka administratīvās atbildības tiesībās būtisks ir lietderības princips. Izraudzītiem līdzekļiem jābūt mērķtiecīgiem un samērojamiem ar publiskās kārtības apdraudējumu un tā raksturu katrā individuālā gadījumā. Sūdzības iesniedzēja norāda, ka iestādei samērīguma princips jāņem vērā vienmēr, pat ja pārkāpuma sankcijā tas nav norādīts.

Autoceļu lietošanas nodeva plašākā nozīmē pieder pie ar nodokļu tiesībām saistītiem jautājumiem. Atsaucoties uz Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta 2008.gada 7.aprīļa spriedumu lietā Nr.SKA-56/2008, norāda, ka soda naudas piemērošana nedrīkst būt pašmērķis.

Atsaucoties uz Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta 2012.gada 8.oktobra spriedumu lietā Nr.SKA-10/2012, secina, ka valstij ir arī pienākums aizsargāt personas no nesamērīgiem sodiem, pat ja tie tiek piemēroti par nodokļu likumu pārkāpumiem.

Norāda, ka administratīvā pārkāpuma protokolā – lēmumā nav norādīts pārkāptās ALNL 2.panta pirmās daļas konkrēts punkts, tāpēc tas neatbilst ALNL 9.1panta piektās daļas 6.punkta un LAPK 248.panta prasībām. Atsaucas uz Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 25.aprīļa spriedumu, Rīgas apgabaltiesas 2014.gada 17.februāra spriedumu lietā Nr. 128036012, un citiem tiesu nolēmumiem, kur atzīts, ka administratīvā pārkāpuma protokolā pārkāpuma aprakstam jābūt tādam, lai varētu izprast tā būtību, nemeklējot papildu izskaidrojumu lietas materiālos, un jaunu faktu norādīšana lēmumā varētu pārkāpt procesuālās tiesības.

Sūdzības iesniedzēja lūdz atcelt iestādes lēmumu un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu.

Pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos materiālus, tiesnese atzīst, ka sūdzība ir noraidāma.

LAPK 289.[13]panta trešā daļa paredz, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Tiesnese pievienojas iestādes lēmumā norādītajai motivācijai par administratīvā pārkāpuma fiksēšanu un soda mēra piemērošanu, tāpēc spriedumā neizklāsta izvērstus argumentus, jo tie atkārtotu sprieduma aprakstošajā daļā izklāstīto iestādes motivāciju. Tiesnese uzskata, ka iestāde ir motivējusi savu lēmumu ar pierādījumu analīzi kopsakarā ar normatīvo aktu analīzi, kuras secinājumus tiesnesei nav pamata apšaubīt.

Sūdzības iesniedzēja uzskata, ka tai konstatētie administratīvie pārkāpumi, par ko sastādīti 13 administratīvā pārkāpuma protokoli- lēmumi, ir bijis viens pārkāpums un tas ir bijis ilgstošs.

Tiesnese uzskata šādu viedokli par kļūdainu.

LAPK 35.pants paredz, ja viena persona ir izdarījusi divus vai vairāk administratīvos pārkāpumus, administratīvais sods tiek uzlikts par katru pārkāpumu atsevišķi. Ja persona ir izdarījusi vairākus administratīvos pārkāpumus, kas konstatēti vienlaicīgi, un tos izskata viena un tā pati institūcija (amatpersona), administratīvais sods tiek uzlikts tās sankcijas ietvaros, kura ir paredzēta par smagāko pārkāpumu. Šajā gadījumā pamatsodam var pievienot kādu no papildsodiem, kuri ir paredzēti pantos, kas nosaka atbildību par jebkuru no izdarītajiem pārkāpumiem.

LAPK nav definēts, kas ir uzskatāms par pabeigtu un kas-par ilgstošu administratīvo pārkāpumu.

Ievērojot Eiropas Cilvēktiesību tiesas un Satversmes tiesas atziņas, kas nostiprinājušās judikatūrā, par to, ka pēc savas būtības un soda rakstura administratīvo pārkāpumu lietas vērtējamas kā "mazās krimināllietas", tiesnese, vērtējot sūdzības iesniedzējas argumentus, izmanto krimināltiesību teoriju, kas nostiprināta Krimināllikumā.

Krimināllikuma 15.panta pirmā daļa paredz, ka par pabeigtu atzīstams noziedzīgs nodarījums, ja tam ir visas šajā likumā paredzētās noziedzīga nodarījuma sastāva pazīmes.

Vadoties no Krimināllikuma regulējuma-Krimināllikuma 23.panta ceturtās daļas, uz ko sūdzībā norāda SIA "TRANSPORENT", arī administratīvais pārkāpums atzīstams par pabeigtu, ja tam ir visas LAPK paredzētās administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmes.

LAPK 149.[40]panta otrās daļas objekts ir ceļu satiksme. Objektīvā puse izpaužas kā likumā noteiktā valsts autoceļa posma lietošanu, ja autoceļu lietošanas nodeva nav samaksāta. Subjekts saskaņā ar šo pantu ir transportlīdzekļa vadītājs vai pārvadātājs. No subjektīvās puses nodarījums var izpausties gan kā izdarīts ar nodomu, gan aiz neuzmanības.

Tiesnese atzīst, ka ir pierādīta likumā noteiktā valsts autoceļa posma lietošana 2019.gada 7.novembrī plkst.16.44, un autoceļu lietošanas nodeva nebija samaksāta, un to izdarījusi SIA "TRANSPORENT" aiz neuzmanības. Sekojoši- minētais pārkāpums ticis pabeigts 2019.gada 7.novembrī plkst.16.44.

Tiesnese pievienojas iestādes viedoklim, ka katru reizi no jauna izmantojot valsts galvenā autoceļa posmu bez samaksātas autoceļu lietošanas nodevas, tiek pārkāpts ALNL 2.pants un tiek izdarīts administratīvais pārkāpums, kāds paredzēts LAPK 149.[40]panta otrajā daļā.

Ievērojot to, ka fotoradars ir uzstādīts, lai fiksētu tuvojošos transportlīdzekļus no priekšpuses (lietas lapa 9), un, kā norāda sūdzības iesniedzēja, pārkāpums fiksēts 13 reizes, izdarāms secināms, ka transportlīdzeklis regulāri pārvietojies vienā un tajā pašā virzienā 13 reizes, tādējādi tas ticis intensīvi izmantots ceļu satiksmē, neveicot autoceļa lietošanas nodevas samaksu.

Tiesnese atzīst, ka konkrētajā gadījumā LAPK 35.panta otrās daļas piemērošanai nav pamata.

Tiesnese secina, ka sūdzības iesniedzējas norādītajos spriedums ir vērtēts jautājums par personas sodīšanu, piemērojot nodokļu soda naudu un administratīvo sodu par vienu un to pašu nodarījumu. Secināts, ka šādā situācijā abu sodu piemērošana ir pretēja dubultās sodīšanas nepieļaujamības principam.

Šajā lietā minētajos Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta spriedumos izteiktās atziņas nav piemērojamas, jo tajos konstatēta cita tiesiskā situācija un citi lietu faktiskie apstākļi citā tiesību nozarē un citā procesā.

Attiecībā par samērīguma principa ievērošanu tiesnese norāda, ka LAPK 246.panta pirmā daļa paredz, ka par izdarīto administratīvo pārkāpumu pilnvarota persona sastāda administratīvā pārkāpuma protokolu, līdz ar to iestādei nav izvēles brīvības- ja ir konstatēts administratīvais pārkāpums, par to ir sastādāms administratīvā pārkāpuma protokols, neizdarot lietderības apsvērumus, bet vērtējot, vai pārkāpums ir noticis un vai tas ir pierādīts.

Tiesnese piekrīt, ka protokolā nav norādīts ALNL 2.panta pirmās daļas punkts.

Sūdzības iesniedzēja uzskata, ka tas ietekmē lietas iznākumu.

LAPK 289.[12]panta pirmā daļa paredz, ka rajona (pilsētas) tiesa neatkarīgi no sūdzības iesniedzēja motīviem ar lēmumu atceļ iestādes lēmumu un nosūta lietu jaunai izskatīšanai iestādei pēc piekritības šādos gadījumos:

1)lietu izskatījusi iestāde, kurai nebija tiesību attiecīgo administratīvā pārkāpuma lietu izskatīt;

2)lietas izskatīšanā pārkāptas tiesību normas, kas prasa paziņot administratīvā pārkāpuma lietas dalībniekiem par lietas izskatīšanas vietu un laiku;

3)izskatot lietu, pārkāptas tiesību normas par lietvedības valodu;

4)lēmums nosaka to personu tiesības un pienākumus, kuras nav administratīvā pārkāpuma lietas dalībnieki;

5)lietā nav pilna lēmuma.

No citētās normas redzams, kādi procesuālie pārkāpumi ir atzīstami par būtiskiem, kas izraisa lēmuma atcelšanu.

LAPK 239.pants nosaka, ka lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, ja ir šādi apstākļi:

1)ja nav bijis notikuma vai tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva;

11) ja persona izdarījusi darbību, kas gan atbilst šajā kodeksā paredzēta administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmēm, taču tā izdarīta, rīkojoties kompetentas institūcijas uzdevumā, lai novērstu vai atklātu likumpārkāpumu;

2)ja persona administratīvā pārkāpuma izdarīšanas brīdī nav sasniegusi četrpadsmit gadu vecumu;

3)ja persona, kas izdarījusi prettiesisko darbību vai bezdarbību, ir nepieskaitāma;

4)ja persona ir darbojusies galējās nepieciešamības vai nepieciešamās aizstāvēšanās stāvoklī;

5)ja izdots amnestijas akts, kas novērš administratīvā soda piemērošanu;

6)ja atcelts akts, kas nosaka administratīvo atbildību;

7)ja ir pagājuši šā kodeksa 37.pantā paredzētie termiņi;

8)ja par to pašu faktu attiecībā uz personu, kuru sauc pie administratīvās atbildības, jau ir kompetentas institūcijas (amatpersonas) lēmums par administratīvā soda uzlikšanu vai neatcelts lēmums par administratīvā pārkāpuma lietas izbeigšanu, kā arī ja par šo faktu ir uzsākts kriminālprocess;

9)ja persona, pret kuru uzsākta lietvedība, mirusi;

10)ja nav cietušās personas pieteikuma par šā kodeksa 167.^{2}pantā paredzētā maznozīmīgā miesas bojājuma nodarīšanu;

11)ja juridiskā persona, pret kuru uzsākta administratīvā pārkāpuma lietvedība, ir izslēgta no Uzņēmumu reģistra reģistriem;

12)ja persona, pret kuru uzsākta administratīvā pārkāpuma lietvedība, piespiedu kārtā izraidīta no Latvijas Republikas.

No citētās normas ir redzams, kādos gadījumos lieta ir izbeidzama.

Arī šajā normā nav norāžu uz to, ka procesuāla kļūda administratīvā pārkāpuma protokolā automātiski nozīmē lietas izbeigšanu.

Tāpēc, izskatot lietu, procesuālo tiesību normu pārkāpums ir jāvērtē atkarībā no tā ietekmes uz galīgo lēmumu.

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments tiesu praksē ir atzinis principu, ka, vērtējot procesuālo tiesību normu pārkāpumus un to ietekmi uz procesa rezultātu, ir jānoskaidro, vai šis pārkāpums varēja ietekmēt administratīvā akta saturu. Ja pārkāpums to varēja ietekmēt, tas uzskatāms par būtisku (skat. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2005.gada 15.marta spriedumu lietā Nr.SKA-59, 2005.gada 8.novembra spriedumu lietā Nr.SKA-337), proti, ir jāpastāv cēloņsakarībai starp procesuālo pārkāpumu un citāda lēmuma iespējamību (skat. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2005.gada 22.novembra spriedumu lietā Nr.SKA-374).

Procesuālā pārkāpuma ietekme uz administratīvo aktu var būt divējāda, proti, ir pieļauts tāds procesuālo tiesību normu pārkāpums, kas ietekmēja vai varēja ietekmēt lēmumu pēc būtības, un ir pieļauts tāds procesuālais pārkāpums, kas lēmuma saturu pēc būtības neietekmēja un ietekmēt nevarēja (skat. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2006.gada 17.augusta spriedumu lietā Nr.SKA-386).

Tiesnese uzskata, ka tiesību normas punkta nenorādīšana neietekmē pārkāpuma kvalifikāciju un nav redzama cēloņsakarība starp normas punkta nenorādīšanu un citāda lēmuma iespējamību, jo LAPK 149.^{40}panta otrajā daļā paredzēta administratīvā atbildība par likumā noteiktā valsts autoceļa posma lietošanu, ja autoceļu lietošanas nodeva nav samaksāta. Šajā normā nav norādīts, ka pārkāpuma kvalificēšana ir atkarīga no tā, kāda masa ir transportlīdzeklim.

Ievērojot minēto, tiesnese nekonstatē LAPK 289.^{12}panta pirmajā daļā paredzētos iestādes lēmuma obligātos atcelšanas iemeslus.

Ņemot vērā minēto un saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12}pantu, tiesnese

nosprieda:

noraidīt SIA "TRANSPORENT" sūdzību par Valsts policijas Galvenās Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes 2020.gada 13.janvāra lēmumu Nr.20/3/3-180.

Spriedums pārsūdzams Rīgas apgabaltiesā 10 darba dienu laikā no sprieduma pieejamības dienas iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā.

Tiesnese G.Sokolova